

میزبان اقلیم پس از سه سال

بررسی سفر دیروز **نچیروان بارزانی** به تهران در گفت‌وگو با اعضای کمیسیون سیاست خارجی مجلس

گزارش شهری ۲۰۳

سه مجادله در شورای شهر

بررسی گزارش مالی شهرداری، قرارداد چینی‌ها و حصار کشی در پارک لاله

دیپلماسی بر پایه فرهنگ

بازخوانی کارنامه **علی اصغر خان حکمت** از وزارت معارف تا وزارت امور خارجه

هامون سیراب نشد

گزارش هم‌میهن از آخرین وضعیت ورود آب به سومین تالاب بزرگ ایران

گزارش سیاست ۴-۵

شورش علیه سیاست

بررسی اطلاعات منتشر شده از موج چهارم پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان و گفت‌وگویی با مسعود سپهر

سرمقاله

زنان رادیکال شده‌اند

هر شخص حقیقی یا حقوقی که بخواهد پولی را خرج کند باید مبتنی بر تامل بیشترین مطلوبیت باشد. مثلاً شخص حقیقی که تشنه است، پول خود را پیش از هر چیز صرف خرید آب و رفع تشنگی می‌کند، بعد دنبال رفع گرسنگی می‌رود و همین‌طور در رفع یا تأمین نیازها با اولویت بعدی خرج می‌کند. اگر بخواهیم محل‌های هزینه‌کرد دولت را اولویت‌بندی کنیم، یکی از مهمترین آنها باید پژوهش، به‌ویژه پژوهش اجتماعی و سنجش افکار عمومی باشد. البته، برای این کار نیازی نیست که دولت از هزینه‌های دیگر خود کم کند. کافی است بدهد متعارف را تخصیص دهد و کارهای علمی انجام داده و منتشر کند تا متوجه شود که در بطن جامعه چه می‌گذرد؟ متأسفانه این حد از توجه به مسئله شناخت جامعه و هزینه‌کردن برای آن مغفول واقع شده است و منابع مالی صرف امور بیهوده و حتی با اثرات منفی می‌شود. «موج چهارم پیمایش ارزش‌ها و نگرش‌های مردم ایران» که سال گذشته از سوی دفتر طرح‌های ملی پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات انجام شد، یکی از مصادیق معدود نحوه بهینه مصرف بودجه عمومی بود که متأسفانه هنوز به‌طور رسمی منتشر نشده است. هرچند رئیس مرکز طرح‌های ملی هفته گذشته اعلام کرد که مجلدی از نتایج این موج به‌زودی منتشر خواهد شد. ما نیز امیدواریم تحقق این وعده مشمول فراموشی و ممیزی نشود. عدم انتشار نتایج این گزارش مثل خریدن آب از سوی فرد تشنه است که به‌جای خوردن آن را در قفسه نگهداری کند. به‌رغم عدم انتشار رسمی نتایج مذکور، یک مرکز پژوهشی در گزارشی که اخیراً منتشر کرده به برخی از یافته‌های محدود این پیمایش اشاره کرده که واحد اهمیت است. دو موضوع «امید» و «رضایت» در این گزارش تحلیل شده که نتایج پیمایش بر حسب متغیرهای جنسیت، سن، درآمد، تحصیلات و محل سکونت مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است. در این سرمقاله فقط به یک نکته مهم آن اشاره می‌شود. جدا از نتایج توصیفی و خام پژوهش که نشان‌دهنده افزایش نارضایتی و ناامیدی نزد مردم است و جزئیات آن را در صفحات سیاسی امروز «هم‌میهن» خواهید خواند، نتایج نشان می‌دهد که زنان تا حدی نارضایتی و ناامیدی از مردان هستند. به تعبیر دیگر، زنان نسبت به وضع جاری موضوعی رادیکال‌تر از مردان دارند؛ در حالی که مطالعات و پیمایش‌ها نشان می‌دهد زنان در گذشته همواره در تحلیل از وضع موجود از مردان محافظه‌کارتر بوده‌اند و این شاید برای اولین بار باشد که زنان نقش رادیکال‌تری ایفا می‌کنند. علت این تغییر رویکرد را باید در واقعیت‌های جامعه دید. سیاست‌های رسمی در مواجهه با زنان و در مقایسه با مردان عادلانه نیست. زنان حس می‌کنند که حتی در موضوعات مشابه نیز، علیه آنان سیاست‌گذاری می‌شود و مردان مستثنای می‌شوند. آخرین مورد عجیب آن اقدام به محرومیت دوباره زنان از حضور در ورزشگاه‌هاست. توجیه آن نیز به‌کار بردن کلمات رکیک از سوی مردان است! اگر فرض کنیم به این دلیل باید کسانی را از حضور در ورزشگاه منع کرد، قطعاً آن گروه مردان هستند و نه زنان. ۱۲

ارزیابی کارشناسان از اظهارات اخیر حسن روحانی درباره لوازم مشارکت مردم

گزارش اقتصاد ۱۰-۱۱

خصومت در اقتصاد

علی سرزیم نویسنده و پژوهشگر

انتظار مردم و فعالان اقتصادی از دولت این است که در برابر تهدید از بخش خصوصی حمایت کند. وقتی آقای شریعتمداری در سرمقاله‌ای نوشت که استارت‌آپ‌ها بزرگ شده‌اند و باید به دولت تحویل داده شوند، فعالان اقتصادی به شدت نگران شدند. تقریباً هیچ‌یک از مقامات دولتی اظهارنظر و موضع‌گیری در برابر این گزاره نشان ندادند.

احمد جانجان کارشناس اقتصادی

اینکه دولت مرتباً به دنبال دولتی‌سازی اقتصاد است؛ برخلاف مردمی‌سازی به شمار می‌رود. ترجمان شعار امسال از نظر من به این شکل است که در سال مردمی‌سازی اقتصاد، تا به اینجا از دیجی کالا که یک بنگاه مردمی و متعلق به بخش خصوصی بوده، بنگاه خصوصی‌سازی ساخته‌ایم و آن را به همراه اول دولتی واگذار کرده‌ایم.

علی سعدوندی اقتصاددان

واقعیتی اینجا وجود دارد و آن هم این‌که سیاست‌های رئیسی و دولت سیزدهم، بیش از هر دولت دیگری به دولت روحانی در دوره یازدهم و دوازدهم شباهت دارد. مثلاً وزارت اقتصاد در این دوره دقیقاً کانونی مشابه با وزارت اقتصاد دولت روحانی است. در هر دو دوره این وزارتخانه تصمیم‌های کاملاً یکسانی گرفت و اتخاذ کرد. ای کاش رئیسی کمی از این دوره فاصله می‌گرفت.

نگاه هم‌میهن

زیرساخت

اسم رمز ممنوعیت دوباره حضور زنان در ورزشگاه‌ها

افشین امیرشاهی سردبیر آنلاین هم‌میهن

مردان فحش دادند، برخی از زنان هم، اما محرومیت تنها برای زنان در راه است. این پروژه‌های است که از سوی برخی افراد تندرو، فعالان سیاسی و رسانه‌ای کلید خورده است. عجیب نیست؛ یک مسابقه فوتبال بین دو تیم سپاهان و پرسپولیس برگزار شد و تماشاچی‌های اصفهانی از الفاظ رکیک نسبت به زنان پرسپولیسی استفاده کردند، برخی از زنان هم رادیکال شدند و محافظه‌کاری را کنار گذاشته و پاسخ دادند، اکنون از گوشه و کنار شنیده می‌شود که زنان دیگر نباید به ورزشگاه بیایند، آن هم به دلیل نبودن زیرساخت! این هم یک مدل از سیاست‌گذاری‌های فرهنگی با موضوع زنان و ورزشگاه است. بیاید دوباره داستان این اتفاقات فوتبالی را مرور کنیم، پس از فحاشی به زنان در ورزشگاه آزادی، گروهی از فعالان سیاسی تندرو و روزنامه‌های اصولگرا در گفته‌ها و نوشته‌هایی اعلام کردند که شرایط برای حضور زنان در ورزشگاه‌ها هنوز مهیا نیست و تا اطلاع ثانوی بهتر است بساط حضور زنان برچیده شود. ممکن است بگویید برخی از زنان هم از الفاظ رکیک استفاده کردند، خوب در سایر ورزشگاه‌ها که این اتفاق رخ نداده است. اینجا برای اولین بار زنان هدف دشنام گروهی قرار می‌گیرند و واکنش نشان می‌دهند. البته قصد کم کردن از بار اشتباه زنانی نیست که دشنام بر زبان آرند، بلکه می‌خواهیم بگوییم آنها ناگهان با مسئله‌ای مواجه شدند که تجربه‌اش را در ورزشگاه نداشتند. اما ممنوعیت حضور زنان در سایر ورزشگاه‌ها که به بهانه نبودن زیرساخت صورت گرفته است، اتفاقی است که در دو هفته گذشته روی دور تند در شهرها و استان‌های مختلف در حال اجرایی شدن است. همین چند روز پیش در اراک، تبریز و قائم‌شهر شاهد ممنوعیت حضور زنان در ورزشگاه‌ها به بهانه فراهم نبودن زیرساخت‌ها بودیم. آنها در عین حال طبق روال مرسوم همیشگی شان از جایگاه خود جامعه‌پنداری از مخالفت جامعه نیز با حضور زنان در استادیوم‌ها خبر می‌دهند. در حالی که حضور زنان در ورزشگاه‌ها یکی از مطالبات مهم جامعه در طول سال‌های گذشته بوده است. اصلاً حضور زنان در ورزشگاه‌ها تنها با فشار بیجا امکان‌پذیر نشده است، بلکه زنان طی چهاردهم به شکل‌های گوناگون تلاش کردند و بارها هزینه دادند تا بتوانند وارد ورزشگاه شوند. چند روزنامه همیشه دلواپس نوشتند: «قرار بود حضور بانوان در استادیوم جو نامناسب و غیرفرهنگی را به‌طور خودکار کنترل کند اما دیدیم که کرامت بانوان ایرانی زیر پا گذاشته شد». ۱۳

رئالیسم اخلاق‌گرا

بازخوانی سینمای اصغر فرهادی به بهانه ۵۲ سالگی‌اش

کارنامه کارگردان ۱۴-۱۵